

fr. Mirella

VAS IN VAŠE PRIJATELJE VLJUDNO VABIMO NA

RETROSPEKTIVNO RAZSTAVO

KI JO V LAMUTOVEM LIKOVNEM SALONU V KOSTANJEVICI NA KRKI
PRIREJA V OKVIRU XVIII. DOLENJSKEGA KULTURNEGA FESTIVALA
AKADEMIK

FRANCE MIHELICH

RAZSTAVO BOMO SLOVESNO ODPRLI V PETEK,
DNE 17. AVGUSTA OB 18. URI Z UVODNO BESEDO LIKOVNEGA KRITIKA

JANEZA MESESNELA

NA KAR BO V GORJUPOVI CERKVI KONCERT ANSAMBLA
SCHOLA LABACENSIS

FRANCE MIHELIČ predstavlja občinstvu Dolenjskega kulturnega festivala v Kostanjevici obsežnejšo zbirko svojih del iz zadnjih let, le posamezne slike, grafike in risbe so izbrane iz bolj oddaljene preteklosti.

V štiridesetletnem ustvarjalnem delu je postal Mihelič širokemu občinstvu poznan slikar in na razstavi bo vstop v njegov prav posebni in izrazito osebni slikarski svet zato v prvem srečanju lahek. Kontinuiteta Miheličevega zanimanja za določene izbrane motive še stopnjuje vtis vračanja k znanim izvorom njegovega slikarstva. Toda tu začenja tudi neznano.

Mihelič je »kronist«² današnjega časa, kot je bil to v globokih pretresih narodno-osvobodilnega boja. Temeljna vprašanja človekove eksistence se danes postavljajo drugače, po njegovem ne manj ostro kot tedaj.

Njegovo delo ima korenine v vsakokratni resničnosti njegovega življenja in okolja. Kakorkoli preoblikovana slika ali grafika — na videz od teh virov oddaljena — nosi skrito resničnost časa in problemov, ki so umetnika tedaj vznemirjali. Vsemu, kar je odgovor na sedanji trenutek, se pridružuje odmev včasih daljne preteklosti. Nova umetnina je tudi depozit nekaterih temeljnih spoznanj, ki jih je izbiral slikar iz lastnih življenjskih izkušenj. Kurenti, ure, maske, drevesa, fantastične in groteskne pošasti so nosilci njegovega sporočila — stalni in spremenljivi. Njihova stalnost je utemeljena v vprašanju, ki si ga umetnik vedno znova postavlja o življenju, njegovem minevanju, njegovem smislu. Miheličeva zavest eksistencialne tesnobe je ustvarila to zbirko simbolov.

Toda umetnik, ki živo občuti minevanje in izpreminjanje, zasleduje neutrudljivo tudi obliko, njene likovne možnosti in išče za svojo vsakokratno občutje vedno točnejšo likovno metaforo. Ni razsut, ne gradi na vse strani, svojo smer ima in korak za korakom se prebija proti neznanim obzorjem. Nove oblike išče, ki bi bile sposobne s spletom linij in barvami v lastnem mediju posredovati drobec neizrekljivega, poleg vsega, kar je v njegovem delu pomensko jasnega.

Pogosto niso njegove podobe z znanimi človeškimi figurami ali nenavadnimi maskami ali samo drevesnimi strukturami nosilci ozko omejenih pomenov. Predvsem ne takih, ki bi bili vezani na določen zgodovinski trenutek, temveč so mnogo bolj odprti pobudniki različnih možnih interpretacij. Sugerirajo razpoloženja tesnobe ali gozdne tišine in obenem usmerjajo miselne procese k splošnim in temeljnim vprašanjem človekovega minevanja, pa tudi h konkretnim socialnim nasprotjem vsakokratne sedanjosti.

Samosvoj, se je Mihelič vedno gibal tudi na prizorišču modernega slovenskega in evropskega kulturnega prostora. Dosleden je bil v obrambi ustvarjalne svobode, ki mu je pomenila edino možnost neodvisnega dela in angažiranost iz lastnega prepričanja. Ne da bi bil kakorkoli ogrožen njegov izraziti slikarski jezik, njegova osebna paleta, ali njegov enkratni grafični rokopis, je sposoben iz ostankov nekega porušenega likovnega sveta, z novimi oblikami in materiali ter v novih sistemih, graditi vedno nove likovne organizme. Skoraj abstraktne strukture, simboli, razpadajoče figuralne oblike, prostor brez prizorišča ali ploskev, vse je le kot sredstvo v rokah demiurga, ki ustvarja svoj svet.

ŠPELCA ČOPIČ

SCHOLA LABACENSIS

pro musica antiqua

Ljubljana

PROGRAM

1. Gilles Binchois: »Filles a marier«
2. John Dunstable: O rosa bella
3. Arnold de Lantins: Ce jour de l'an
4. Ludwig Senfl: Mir ist ein rot Fingerlein
5. Heinrich Isaac: Ich stund an einem Morgen
6. Tielman Susato: »Alemanda«
7. Anonimno: De l'orto se ne vien
8. Pierre Phalèse: »Passamezzo italien«
9. G. G. Gastoldi: Amor vittorioso (Balletto)

Anica Pucarjeva, sopran

Martin Klietmann (Avstrija), tenor

Janez Höfler, kljunaste flavte, jezična pihala

Primož Soban, vielle, violina

Jože Škrlovník, renesančna pozavna

Alojz Mordej, viola da gamba